

॥ महा नारायणोपनिषत् ॥

॥ हरिः ॐ ॥

सहस्र शीर्षं देवं विश्वाङ्गं विश्वशंभुवं ।

विश्वं नारायणं देवमङ्करं परमं पदं ॥

विश्वतः परमान्नित्यं विश्वं नारायणं हरिम ।

विश्वमेवेदं पुरुषस्तद्विश्वमुपजीवति ॥

पतिं विश्वस्यात्तेश्वरं शाश्वतं शिवमच्युतं ।

नारायणं महाज्ज्येयं विश्वात्मानं परायणम् ॥

नारायणं परोज्येति रात्रा नारायणः परः ।

नारायणं परं ब्रह्मतत्त्वं नारायणः परः ॥

नारायणं परो ध्याता ध्यानं नारायणः परः ।

यच्छकिञ्चिद्भ्रूयते सर्वं दृश्यते श्रूयते पि वा ॥

अतर्बहिश्चतस्रं व्याप्य नारायणः स्थितः ।

अनन्तमव्ययं कविगं समुद्रेतं विश्वशंभुवम् ॥

पद्मकोशप्रतीकाशं हृदयं चाप्यधोमुखम् ।

अधो निष्ठावितस्त्यांते नाभ्यामुपरि तिष्ठति ॥

ज्वालमालाकुलं भाति विश्वस्यायतनं महत् ।

संततं शिलाभिस्तु लंबत्याकोशसन्निभं ॥

तस्यान्ते सुषिरं सूक्ष्मं तस्मिन् सर्वं प्रतिष्ठितम् ।

तस्य मध्ये महानग्निर्विश्वार्चिर्विश्वतोमुखः ॥

सोऽग्रभूगविभजंतिष्ठन्नाहारमजरः कविः ।

तिर्यग्ध्वं मधुश्यायी रश्मयस्तस्य संतताः ॥

संतापयति स्वदेहमापादतलमस्तकः ।

तस्य मध्ये बहिःशिखा अनीयोर्ध्वा व्यवस्थितः ॥

নীলতোয়দমধ্যস্থাদ্বিদ্যুল্লেখেভ ভাস্বর।
নীবারশুকবত্ত্বী পীতা ভাস্বত্যণুপমা ॥
তস্যশিশখায়া মধ্যে পরমাআব্যবস্থিতঃ ।
স ব্রহ্ম স শিবস্‌সহরিস্‌সংদ্রস্‌সাক্ষরঃ পরমঃ স্বরাট ॥
ওং তদ্বক্ষ | ওং তদ্বায়ুঃ | ওং তদাত্মা | ওং তৎসত্যং | ওং তৎসর্বং |
ওং তৎপুরোৰ্ণমঃ | অংতশ্চরতি ভূতেষু গুহায়াং বিশ্ব মূর্তিষু |
ত্বং যজ্ঞস্বংবষট্কারস্বমিংদ্রস্বগংরুদ্রস্বংবিষ্ণুস্বং ব্রহ্ম ত্বং প্রজাপতিঃ |
ত্বং তদাপ আপোজ্যোতীরসোমৃতং ব্রহ্মভূৰ্ভুবঃসুবরোং ॥
(ঋতগং সত্যং পরং ব্রহ্মপুরুষং কৃষ্ণপিংগলম |
উর্ধ্বরেতং বিরূপাক্ষং বিশ্বরূপায় বৈ নমো নমঃ ॥)
ওং নারায়ণয় বিদ্বহে বাসুদেবায় ধীমহি |
তন্নো বিষ্ণুঃ প্রচোদয়াত ॥
॥ শ্রীকৃষ্ণার্ণমস্ত